

Zdalne nauczanie dla dzieci z grupy III „5 latki”

Zapraszam was do wykonywania zadań i ćwiczeń. Zachęcam do wspólnej nauki poprzez zabawę.

poniedziałek 27 kwietnia

Zadanie 1

Wykonaj ćwiczenia grafomotoryczne „H” jak helikopter. Dziecko rysuje helikopter i hulajnogę po śladzie. Określa, jaką literą rozpoczynają się nazwy obrazków. Otacza pętlami wszystkie litery „h” oraz rysuje obrazek, którego nazwa rozpoczyna się tą literą. Na koniec dokonuje samooceny. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 65, ołówek.

Zadanie 2

Obejrzyj prezentację multimedialną Jestem bezpiecznym uczniem. Jestem bezpiecznym przedszkolakiem. Podczas tego zadania dowiesz się jak bezpiecznie przechodzić przez jezdnię, poznasz przejścia dla pieszych z sygnalizacją świetlną, poznasz najważniejsze znaki drogowe, dowiesz jak bezpiecznie bawić się z przyjaciółmi. Po tej lekcji będziesz bezpiecznym przedszkolakiem.

Zadanie 3

Gdzie można bezpiecznie przechodzić przez jezdnię. Pokoloruj obrazek. Środki dydaktyczne: Rysunek 1

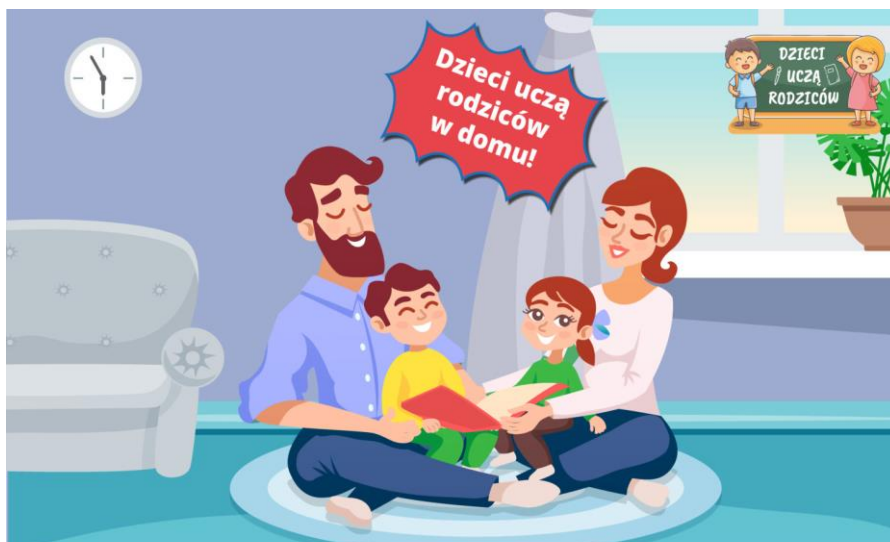
Połącz służby z odpowiednimi pojazdami, a następnie pokoloruj obrazek. Środki dydaktyczne: Rysunek 3

Zadanie 4

Zaśpiewaj piosenkę „Halo panie policjancie” Śpiewających Brzdąców

Videoclip do piosenki „Halo, panie policjancie” Śpiewających Brzdąców (www.youtube.com/watch?v=2sk-r_j0vGc)

W ramach ogólnopolskiej akcji edukacyjnej „Dzieci uczą rodziców” Centrum Rozwoju Lokalnego przygotowało serię materiałów dydaktycznych do wspólnej domowej nauki rodziców i dzieci.

www.crl.org.pl

<https://crl.org.pl/2020/03/12/dzieci-ucza-rodzicow-w-domu/>

Na profilu na Facebooku (facebook.com/centrum.rozwoju.lokalnego) trwa konkurs, w którym do wygrania są ciekawe nagrody. By wziąć udział w konkursie należy w komentarzu zamieścić zdjęcie/zdjęcia z wykonanymi zadaniami.

wtorek 28 kwietnia

Zadanie 1

Wykonaj ćwiczenia „Kwietniowa pogoda”

Wiatr – zabawa orientacyjno-porządkowa. Dziecko bierze jedną stronę gazety. Składa ją na pół i wachluje nią tak, aby wywołać silny wiatr, a potem lekki wiatr. Na słowo rodzica: Wietrzyk – dziecko zaczyna powoli wirować, trzymając się mocno. Tempo jego obrotu może wzrosnąć, gdy usłyszy: Wichura. Na hasło: Zmiana kierunku wiatru – dziecko kręci się w drugą stronę. Należy często zmieniać kierunek obrotów i regulować ich natężenie. Zabawę przerywamy słowami: Bezwietrzna pogoda.

Sięgając chmur – ćwiczenie dużych grup mięśniowych. Dziecko z siadu kucznego powoli podnosi się, wstaje, prostuje się do pozycji stojącej, wspina się na palce, wyciąga do góry ręce, tak jakby chciało sięgnąć nieba, chmur. Na kląsknięcie rodzica przysiada, powracając do pozycji wyjściowej. Ćwiczenie można powtórzyć kilkakrotnie.

Słoneczko – ćwiczenie z elementem równowagi. Dziecko kładzie apaszkę na dywanie i wchodzi do środka uformowanego koła. Później staje na jednej nodze. Drugą unosi i wyciągniętymi do przodu palcami stopy rysuje promień słońca od brzegu apaszki na

zewnątrz. Jeśli nie może utrzymać równowagi, może unieść ramiona i rozłożyć je na boki. W czasie „rysowania” obraca się delikatnie na nodze wewnątrz apaszki. Po zatoczeniu koła zmienia nogę.

Ścieżka z kałużami – ćwiczenie z podskokami. Dziecko ze swoich zabawek robi ścieżkę z „kałużami”. Rozkłada zabawki po pokoju, które będą kałużami. Zadaniem dziecka jest przedostanie się ścieżką do wyznaczonego miejsca, ale w taki sposób, by ominąć, przeskoczyć „kałuże” i nie „zamoczyć” nóg. Przemieszcza się, wykonując podskoki na obu nogach.

Relaks w pogodny dzień – wyciszenie. Dziecko staje w lekkim rozkroku, oddycha miarowo. Trzymając w dłoniach jedną zabawkę, bez wysiłku podnosi ją, wykonując spokojny wdech. W chwili opuszczania rąk z zabawką powoli wydycha powietrze. Środki dydaktyczne: apaszka, wybrane zabawki

Zadanie 2

Pobaw się w grę dydaktyczną „Podaj dalej”. Rodzic przygotowuje obrazki, układając z nich stos. Dziecko bierze obrazek, pokazuje go rodzicowi i podaje pierwszą sylabę nazwy przedmiotu przedstawionego na obrazku. Następnie przekazuje obrazek dla rodzica, który wypowiada drugą sylabę wyrazu, a potem przekazuje obrazek dziecku, która wypowiada kolejną sylabę. Po podzieleniu wyrazu na sylaby dziecko podaje liczbę sylab, z których składa się wyraz, i odkłada obrazek na drugi stos. Później bierze następny obrazek i zaczyna grę od początku. Środki dydaktyczne: obrazki do zabawy, np. parasol, termometr, chmura, kalosze, kałuża

Zadanie 3

Pobaw się w grę ćwiczącą pamięć „Memo”. Przygotowujemy dla dziecka 10 par kart z różnymi zjawiskami pogodowymi: słońce, częściowe zachmurzenie – słońce z chmurą, deszcz, chmury, mgła, wiatr, grad, deszcz, śnieg, burza. Wszystkie karty leżą rewersem do góry. Dziecko odwraca kartę, pokazuje ją rodzicowi, podnosi i odwraca kolejną. Jeśli znajdzie parę, zabiera ją z puli i odkłada na bok. W przypadku gdy karty są różne, wracają do gry. Dziecko kolejno próbuje swoich sił. Gra toczy się do chwili sparowania wszystkich kart. Środki dydaktyczne: obrazki do gry Memo-10 par kart z symbolami zjawisk

Zadanie 4

Posłuchaj ciekawostek na temat przewidywania pogody i wykonaj pracę konstrukcyjną – budowa wiatrowskazu Jaka jutro będzie pogoda?. Rodzic opowiada dziecku o sposobach odczytywania prognozy przez meteorologów, którzy w swojej pracy wykorzystują nie tylko termometry, deszczomierze, lecz także zdjęcia chmur z satelity. Opowiada o sposobie odczytywania pogody z wiatru i z chmur: Kłębiaste, delikatnie przesuwane się chmurki, które są podobne do kłębków waty, oznaczają piękną pogodę, a szare, niskie chmury zwiastują mglisty dzień. Zbite obłoki przykrywające cały horyzont wróżą deszcz. Także kierunek wiatru może nam podpowiedzieć zmianę pogody. Zachodni wiatr niesie wilgoć,

więc może przywiać deszczowe chmury, zaś południowy – suche i gorące powietrze. Najprostszym sposobem, by określić kierunek wiatru, jest zbudowanie wiatrowskazu. Można go wykonać na kilka sposobów. Najprostszy to konstrukcja z patyka i wstążki. Trochę bardziej skomplikowany wykonuje się z kartonu, skuwki od flamastra i druta do robienia na drutach. Spróbujmy go wspólnie wykonać. Dziecko z rodzicem ogląda różne wiatrowskazy na ilustracjach, a następnie wybiera dowolny kształt, który rysuje lub odrysowuje i wycina rodzic w dwóch egzemplarzach, a dziecko ozdabia: koloruje lub nakleja kolorowe kształty. Wiatrowskazem może być zarówno prosta strzałka, jak i np. kogut. Następnie dziecko skleja sylwety, wklejając skuwkę otworem w dół, by potem móc umieścić w niej drut, a wiatrowskaz mógł się obracać. Dziecko zabiera swój wiatrowskaz na dwór. Rodzic umieszcza drut w ziemi i nakłada na niego skuwkę z sylwetą. Wspólnie obserwują działania wiatru. Środki dydaktyczne: ilustracje zdjęć satelitarnych pogody, deszczomierza, ilustracje wiatromierza i wiatrowskazu, skuwka od flamastra, drut do robienia na drutach, dwie kartki z bloku technicznego, nożyczki, klej, ołówek

Ilustracje zdjęć satelitarnych możesz obejrzeć na stronach:

SAT24.com: Prognoza w Polska, Polska pogoda satelita ...

Zdjęcia satelitarne - pogodynka.pl

Zdjęcia satelitarne pogody : Azja - Allmetsat

pl.allmetsat.com > zdjecia > azja

środa 29 kwietnia

zadanie 1

Pobaw się w zabawę matematyczno-ruchową Pogodowe zamieszanie. Dziecko bierze jeden liczman (guzik, kamień, klocek). Na stoliku rodzic ustawia pięć pojemników oznaczonych cyframi: 3, 4, 2, 1, 2. Liczby po zsumowaniu muszą dać sumę zgodną z zapisanymi na pojemnikach liczbami (np. 12), tak aby dziecko mogło ułożyć swój liczman. Zadaniem dziecka jest jak najszybsze wypełnienie pojemników liczmanami w odpowiedniej liczbie. Dziecko przelicza na bieżąco liczmany. Należy wypełnić wszystkie pojemniki. Po zakończeniu konkurencji rodzic przelicza wspólnie z dzieckiem elementy. Środki dydaktyczne: 25 liczmanów, 10 kubków, dwa komplety kartoników z cyframi

zadanie 2

Opowiedz historyjkę obrazkową Oberwanie chmury. Dziecko ogląda obrazki opowiadające zdarzenie z życia Hani, Huberta i ich mamy. Konstruuje opowiadanie, wiążąc przyczyny i skutki według chronologii wydarzeń oraz używając określeń typu: „najpierw”, „potem”, „wreszcie”, „na końcu”. Zastanawia się nad możliwym zakończeniem. Rysuje swoje propozycje, a następnie prezentuje je rodzicom. Nadaje historyjce tytuł. Po wysłuchaniu wypowiedzi dziecko rysuje po śladzie zamknięte wzory chmur i kropelek wody. Powstałe

szlaczki starannie koloruje według własnego pomysłu. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 54, kredki

zadanie 3

Pobaw się w zabawę badawczą Fabryka chmur. Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat: Czym są chmury? Skąd się biorą? Czy można samemu je stworzyć?. Wysłuchuje wszystkich pomysłów i propozycji. Proponuje, by w domowych warunkach stworzyć małą chmurę. Zachęca do uważnego obejrzenia doświadczenia. Przypomina o zasadach bezpieczeństwa w czasie badań z wykorzystywaniem gorących płynów i prosi o uważną obserwację. Do czajnika elektrycznego wlewa zimną wodę i ją gotuje. Po zagotowaniu przelewa ją do szklanej miski. Na misce z wodą kładzie ostrożnie talerzyk z kilkoma kawałkami lodu. Para wodna wydobywająca się z ogrzanej wody zetknie się z zimnym powietrzem i utworzy się chmura. Będzie lepiej widoczna, gdy zasłony w kuchni będą zasłonięte, a rodzic poświeci na miskę latarką. Po zakończeniu zabawy rodzic z dzieckiem rozmawia o tym co ono zaobserwowało. Następnie sam tłumaczy, czym są chmury i jak powstają: Chmury to zbiory bardzo małych kropelek wody lub kryształków lodu – tak lekkich, że unoszą się w powietrzu. Powstają, gdy ogrzane, wilgotne powietrze, wznosząc się, ochładza, a para ulegnie skropleniu. Środki dydaktyczne: czajnik bezprzewodowy, woda, szklana miska, talerz, kostki lodu, ewentualnie latarka

Chmury. Wideo edukacyjne można obejrzeć na stronie:

<https://www.youtube.com/watch?v=PVGjzJYrMdM>

zadanie 4

Wykonaj ćwiczenia grafomotoryczno-rozmachowe Chmury na niebie. Na papierze dużego formatu lub skleja mniejszy papier ze sobą tak aby powstał duży format. Dziecko maluje niebo. Eksperymentuje z jedną barwą w kilku odcieniach, uzyskanych przez dodawanie białego lub czarnego koloru, w czasie malowania chmur. Próbuje malować jednocześnie obiema rękami. Wykonuje obszerne ruchy. Zamalowuje całą powierzchnię papieru. Środki dydaktyczne: farby plakatowe (niebieska, biała i czarna), grube pędzle, kubki z wodą, arkusze papieru o dużym formacie

czwartek 30 kwietnia

zadanie 1

Poćwicz orientację w przestrzeni i swoją spostrzegawczość „Przygotowani na deszcz”. Dziecko wskazuje lewą i prawą rękę. Staje na środku pokoju i unosi lewą rękę następnie wymienia wszystko, co ona wskazuje, czyli przedmioty znajdujące się po lewej stronie od niego. Podobnie postępuje z prawą ręką. Jeśli myli strony, rodzic może nałożyć frotkę na lewą rękę dziecka lub zaznaczyć ją w inny sposób. Następnie dziecko wykonuje określoną liczbę

kroków w prawo, a potem w lewo pod dyktando rodzica. Odwraca się w lewą i prawą stronę, zmieniając kierunek. Dopiero po takiej rozgrzewce dziecko przystępuje do działań na karcie pracy. Dziecko wyszukuje i koloruje na niebiesko parasolki, których rączki są skierowane w lewo, a na czerwono – te skierowane w prawo. Otacza również żółtymi pętlami czapki z pomponem, a zielonymi czapki bez pomponów. Następnie może przeliczać je i porównywać, których jest więcej. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 55, kredki, frotki

zadanie 2

Pobaw się w zabawę integracyjną „Piórko tańczące na wietrze”. Na dywanie rozkładamy folię, zasłonę lub chustę, wokół której siada dziecko. Łapiemy ją za brzegi, nieznacznie unosząc. Na środku kładziemy piórko. Odpowiednio poruszany materiał wytworzy „wiatr”, który będzie podnosił małe piórko. Zadanie wymaga koordynacji i współpracy, by kontrolować intensywność poruszania materiałem. Piórko podskakuje na tkaninie, tańczy na wietrze. Środki dydaktyczne: zasłona lub chusta, piórko

zadanie 3

Posłuchaj wiersza „Wiosenny wietrzyk” J. Kulmowej. Dziecko siada na dywanie, zamyka oczy i słucha tekstu. Czytamy utwór, szczególnie intonując „szeleszczące” wyrazy.

Wiosenny wietrzyk

Mały wietrzyk wiosenny ledwie w drzewach zaszumi, ledwie w krzakach zamruczy, jeszcze gwizdać nie umie, jeszcze się uczy. Znalazł szczerbę w płocie – zaświstał. Znalazł listki – zapiał na listkach. Czasem w suchych gałęziach zatrzeszczy. Czasem nuci, gdy zagra mu deszczyk. Albo szemrze w zeszlórocznej trawie. Albo szepcze tak, że milczy prawie. Ludzie mówią wtedy: nie ma wietrzyka. A on jest. Tylko słucha słowika.

Joanna Kulmowa „Wiosenny wietrzyk”

Po wysłuchaniu utworu dziecko otwiera oczy. Dziecko odpowiada na pytania: O czym jest wiersz? Czym jest wiatr? Jakie szumiące wyrazy zapamiętałeś? A może znasz jeszcze inne wyrazy, w których słyszeć wiatr?. Następnie dziecko próbuje odnaleźć gestodźwięki, które mogą naśladować odgłosy wiatru. Szumi na głoskach „czzcz” i „szszsz”, pociera rękami włosy, dłonie, części ubrania. Dopasowuje odgłosy do wiersza słuchając go jeszcze raz. Opowiadamy dziecku o wietrze: Wiatr jest jednym ze zjawisk pogody. Tworzy się, gdy powietrze nagrzej się w sposób nierównomierny. Różnice temperatur powietrza ciepłego i zimnego powodują ruch, czyli powstawanie wiatru. Może być delikatny albo gwałtowny. Od siły wiatru zależy jego nazwa. Znad morza wieje lekki wiatr, zwany bryzą. Morze jest wtedy spokojne, a trawy na wydmach lekko się poruszają. Wicher to odmiana bardzo silnego wiatru mogącego zrywać dachy i łamać drzewa. Jego najsilniejszym przykładem jest huragan występujący tylko nad oceanem, gdzie temperatura wody jest bardzo wysoka. W polskich górach za to czasem wieje halny, czyli ciepły, suchy, porywisty wiatr skierowany ku dolinom.

Zadanie 4

Pobaw się w zabawę badawczą Tornado w szklance wody. Proponuję eksperyment, w którym dziecko wywoła minitornado w szklance wody. Do wysokiej szklanki wlewamy wodę gazowaną, zapelniając 2/3 jej objętości (do narysowanej kreski). Energicznie mieszamy, wsypując trochę soli. Powstaną pęcherzyki, które uformują tornado. Po wykonaniu doświadczenia dziecko opisuje, co zaobserwowało, tłumaczymy w uproszczony sposób, w jaki sposób działa zjawisko w naturalnym środowisku: tornado powstaje z chmury burzowej, ciepłe powietrze wznosi się z bardzo dużą prędkością, w dół schodzi chłodne i tworzy się wirujący lej. Środki dydaktyczne: jedna wysoka szklanka, łyżeczki, sól, woda gazowana

Krótką bajkę o tornadzie można obejrzyć na stronie:

[Teraz Miki! - Mała trąba powietrzna - YouTube](#)

www.youtube.com > watch

zadanie 5

Wykonaj ćwiczenia grafomotoryczne Tęcza i tornado. Dziecko rysuje po śladzie trąbę powietrzną. Koloruje tęczę. Rozważa, które z tych zjawisk jest niebezpieczne i jak wówczas należy się zachować. Mówimy dziecku, że tęcza czasem występuje po burzy, która również jest niebezpiecznym zjawiskiem. Podczas burzy trzeba jak najszybciej schronić się w budynku, w żadnym wypadku nie wolno stawać pod drzewem lub słupem. Jeśli znajdujemy się na otwartej przestrzeni, gdzie nie ma budynków, drzew lub innych wysokich punktów, należy nawet złożyć parasol. Środki dydaktyczne: Dzieciaki w akcji cz. 3 s. 56, ołówek, kredki